

Weerspiegeling van de verharde samenleving

INTEGRATIEBELEID NIEUWE STIJL

Onlangs heeft minister Verdonk van Vreemdelingenzaken en Integratie (V&I) de rapportage Integratiebeleid Etnische Minderheden 2003 aangeboden aan de Kamer, met als titel "Integratiebeleid Nieuwe stijl".

Hierbij wordt een omslag aangekondigd in het integratiebeleid. Het rapport betoogt dat van oudsher teveel nadruk is gelegd op de acceptatie van de verschillen tussen de minderheden en de autochtone bevolking. Men zou uit het oog verliezen dat niet alles wat anders is ook waardevol is. "Gedeeld burgerschap voor allochtone en autochtone ingezetenen is het doel van het integratiebeleid".

Daarbij staat de eigen verantwoordelijkheid centraal. De allochtoon heeft in dit nieuwe beleid de regie van eigen inburgering in handen. Het accent wordt verlegd van het aanbieden van regelingen en voorzieningen naar het stimuleren en uitlokken van eigen initiatieven van minderheden en autochtonen.

Toerusting

Toerusting is een sleutelfactor in het integratieproces en behoort tot de kern van het beleid. Alle nieuwkomers en oudkomers wordt de verplichting opgelegd om deel te nemen aan inburgeringprogramma's, kinderen van migranten volgen onderwijs, voor werkzoekenden zijn er de instrumenten van de arbeidsmarkt. Bij dit toerustingbeleid stelt het kabinet de eigen verantwoordelijkheid van minderheden centraal.

Toegankelijkheid

De benadering van minderheden in eigen taal geeft naar de mening van het Kabinet een verkeerd signaal dat niet in overeenstemming is met de opvatting over gedeeld burgerschap. "Daarom wil het kabinet vormen van toegankelijkheid van instellingen die direct of indirect de integratie belemmeren door cultivering van eigen identiteit

van minderheden ontmoedigen." Dit houdt in dat bijvoorbeeld voorlichtingsfolders en oproepingskaarten voor verkiezingen in het Turks en Arabisch wordt afgekeurd. Het onderwijs in eigen taal aan minderheden (OALT) is reeds afgeschaft. Tegelijkertijd, zo zegt het Kabinet, zal het beleid aanmoedigend zijn voor instellingen die hun effectiviteit voor minderheden willen vergroten door in te spelen op de specifieke kenmerken van de verschillende groepen.

Toenadering

Het rapport: "Voorwaarde voor ongedwongen sociale omgang is dat men kennis neemt van elkaars opvattingen en overtuigingen en zich openstelt voor elkaars leefwijze en gewoonten. Door nadere kennismaking kan toenadering ook vooroordelen verminderen. Daarmee draagt het bij aan het tegengaan van discriminatie".

Nieuw inburgeringstelsel

Belangrijkste wijzigingen in het bestaand beleid zijn:

- de nieuwkomer moet vóór hij zich in Nederland kan vestigen aantonen dat hij een basisniveau van taalvaardigheid van het Nederlands heeft en beschikt over een elementaire kennis van de Nederlandse samenleving. Dus reeds in eigen land. Dan krijg je een tijdelijke verblijfsvergunning. Dit geldt niet voor asielzoekers, burgers van andere EU-landen en Caribische Nederlanders. Zij hebben dezelfde verplichtingen maar kunnen die in Nederland voldoen.
- Voor oudkomers, dus allochtonen die reeds in Nederland zijn gevestigd (en steun ontvangen) gelden dezelfde criteria. Bij het niet voldoen aan de eisen kan ingekort worden op de uitkering.
- De inburgeringcursussen dient men zelf te financieren. Bij succesvolle afronding kan men in aanmerking komen voor een 'gemaximaliseerde'(?) vergoeding.
- Om te bepalen welk inburgeringniveau voldoende is wordt een brede maatschappelijke commissie ingesteld.

Tot andere beleidsprioriteiten in het integratiebeleid van het Kabinet behoren verbetering van de schoolprestaties, het inzetten voor structurele verankering van de geboekte vooruitgang op de arbeidsmarkt voor minderheden, de leefsituatie in concentratiewijken, de positie van vrouwen uit de minderheden, het antidiscriminatiebeleid en de bewustwording van de moslim-gemeenschap. Deze beleidsprioriteiten zijn voor een belangrijk deel een voortzetting van het beleid van vorige Kabinetten.

Meer dan in vorige jaarverslagen over het integratiebeleid wordt er gewezen op de noodzaak tot toenadering tussen de etnische minderheden en de autochtonen, maar naar OCaN's mening nog te vrijblijvend en nog lang niet voldoende. Nog teveel wordt overwegend de nadruk gelegd op de plicht van de minderheden om in te burgeren en te integreren. Met dwang van sancties. "Waar nodig worden eisen gesteld..." zegt het rapport, maar heeft het verder alleen maar over eisen gesteld aan de allochtoon. Nog te weinig wordt het beleid gericht op de begeleiding van de autochtonen naar

de acceptatie van het feit dat wij in Nederland leven in een multiculturele samenleving. De oorzaak van de spanningen tussen de autochtonen en de minderheden kan niet enkel gelegd worden op het bord van de minderheden.

In het verslag schrijft de regering verder dat het Centraal Planbureau heeft laten zien dat bij onvoldoende integratie de bijdrage van de minderheden in economisch opzicht negatief is. Dit is weer de eenzijdige benadering. De bijdrage van de minderheden tot de economie valt niet enkel negatief uit omdat er onvoldoende is geïntegreerd. De Nederlandse samenleving is hier ook debet aan. Henk Hofstede, de oud-voorzitter van de CNV heeft onlangs nog voor de Kamercommissie Integratiebeleid betoogd dat de laatste 30 jaren veel migranten op de arbeidsmarkt gediscrimineerd zijn geworden door ondernemingen, overheden en instellingen.

Het verslag zegt dat het regeringsbeleid allochtone en autochtone burgers en maatschappelijke organisaties en instellingen wil prikkelen en uitdagen om de integratie ter hand te nemen. Lofwaardige uitspraak indien daarbij niet enkel de minderheden onder druk worden gezet maar het wederzijdse acceptatieproces ook daadwerkelijk wordt geëntameerd.

Het omstreden Hilda Verwey Jonker Instituut stelt in haar rapport (waarop de 2de Kamercommissie haar integratie-onderzoek baseert) dat het integratieproces niet geheel mislukt is. Verder stelt het instituut dat een succesvol beleid de spanningen tussen autochtonen en de minderheden niet zal doen afnemen. Wij delen deze mening en wel om de reden dat een succesvol beleid voor de regering altijd heeft ingehouden dat de minderheden voldoen aan de criteria van haar integratiebeleid.

Dat de autochtoon ook een taak heeft in het integratieproces wordt nauwelijks belicht. De spanningen kunnen slechts minder worden indien er ook toenadering plaats vindt tussen de groepen en de minderheden worden geaccepteerd als volwaardige burgers.

Jacques Hermelijm

GEVOLMAGTIGDE MINISTER ADRIAENS VRAAGT OM UNIÓN

De nieuwe Gevolmachtigde Minister, ingenieur Maurice Adriaens.

De nieuwe Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is ingenieur Maurice Adriaens. Hij is de opvolger van Carel de Haseth. Vereniging Antilliaans Netwerk liet hem kennismaken en in discussie treden met de Antillianen in Nederland. Adriaens had een boodschap voor het publiek: "Vergeet niet dat je Antilliaan bent. Kom hiervoor uit. Laten we ons organiseren en samenwerken. Kom met initiatieven voor Antillianen in de Antillen, want die hebben het nodig. Het gaat om union". En voor Nederland: "Het gaat erom: hoe gaan we met elkaar om. We maken deel uit van een Koninkrijk. Have a heart. Het draait om communicatie en respect. Als dit er niet is, dan ligt er de mogelijkheid voor onafhankelijkheid van de Antillen."

Adriaens geeft een energieke uiteenzetting van de geschiedenis van de Antillen. De externe tegenslagen van de afgelopen decennia, de keiharde bezuinigingsplannen en de grote armoede passeren de revue. Onder druk van het IMF moest het ambtenarenapparaat binnen een half jaar worden ingekrompen met 30 procent. De koopkracht van de gemiddelde Curaçaoënaar daalde met 25 procent de laatste tien jaar. 20 tot 25 procent van de bevolking vluchtte naar Nederland. Deze 'brain drain' had desastreuze gevolgen. De helft van de bevolking zit momenteel onder het bestaansminimum van 125 euro per maand. Het grootste deel hiervan is alleenstaande moeder. Er is een schuld van vier miljard dollar, op een begroting van 800 miljoen dollar. Er kan al jarenlang niet meer geïnvesteerd worden in onderwijs en opvang. Nederland maakt zich echter alleen druk om het feit dat de Antillen iets moeten doen om

drugs tegen te houden die het eiland binnenkomen. En dat terwijl de VS met miljarden dollars niet eens kunnen voorkomen dat de kust van Florida wordt overspoeld met cocaïne. Van 70 miljoen euro van de samenwerkingsmiddelen is 40 miljoen teruggestort naar de algemene middelen van Nederland.

Wat wil Adriaens als Gevolmachtigde Minister bereiken? Het gaat om drie uitgangspunten. Ten eerste moeten Antillianen op hoge posities daarvan gebruik maken om beleid te beïnvloeden. Ten tweede moeten Antillianen in Nederland geld inzamelen voor projecten in de Antillen. Een Commissie binnen het Antillenhuis kijkt naar de mogelijkheden hiervoor. Ten derde moeten goede beleidsplannen worden voorgelegd aan de Rijksministerraad. Adriaens wil een beter georganiseerde Antilliaanse

gemeenschap in Nederland, een netwerk en meer aandacht voor de Antillen. Verder wil hij dat Nederland op een andere manier kijkt naar de Nederlandse Antillen.

Uit de volle zaal in het Marriot hotel in Amsterdam komen vragen en suggesties van uiteenlopende aard: er zou een Marshall-plan (grootschalige ontwikkelingshulp) moeten komen, door Antillianen hier voor Antillianen daar. Wellicht een 'Koninkrijk op verschillende locaties?' Leggen de Antillen niet de schuldvraag van de crisis elders? Antillianen zouden lid moeten worden van verschillende politieke partijen en zodoende invloed proberen uit te oefenen. Wat kan het Antillenhuis doen aan de criminaliteit onder Antilliaanse jongeren? Het 'Antilliaan zijn' betekent voor nieuwkomers vaak al dat men geen werk kan vinden. Er moet worden doorgedaan met het proces dat twee jaar geleden is

gestart met het onderzoek van de commissie Veeris naar criminaliteit onder Antilliaanse jongeren: Antillianen kijken in de spiegel en bevragen elkaar. Wat kunnen we zelf doen? Dit zou ook moeten gebeuren in de

Antillen. De Gevolmachtigde Minister lijkt te kiezen voor een positie dicht bij, liefst tussen, de Antillianen in Nederland. Zijn uitgangspunt is en blijft: samenwerken, blijven communiceren, zelf oplossingen

aandragen en kijken wat wel kan. "Geef ons respect en een kans. Doen we het niet samen, dan is iedereen verliezer".

Marnix Arendshorst

Arbeidsmarktbeleid van de regering ten behoeve van minderheden op een laag pitje

REGERING WIL WET SAMEN NIET VERNIEUWEN

15 september jongstleden overlegde het Landelijk Overleg Minderheden (LOM), waarin OCaN participeert, met Minister Verdonk van Integratie en staatssecretaris Rutte van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over hoe de arbeidsmarktpositie van minderheden in de toekomst kan worden verbeterd. De Wet Samen, die daaraan een bijdrage aan kon leveren, loopt namelijk af per 31 december aanstaande.

Halvering werkloosheidsverschil

In de vorige kabinetsperiode was halvering van het werkloosheidsverschil tussen etnische minderheden en autochtonen het uitgangspunt van het minderhedenbeleid. Dit doel is mede behaald dankzij het overheidsbeleid, dat als uitgangspunt had 'werk, werk, werk': er werd overlegd met maatschappelijke organisaties, waaronder minderhedenorganisaties, en afspraken gemaakt over hoe dit te bereiken. Geld werd vrijgemaakt voor specifieke projecten voor minderheden, die de toeleiding naar werk diende aan te moedigen. (De belangrijkste reden voor de vermindering van de werkloosheid onder minderheden is echter het grote werkaanbod van de laatste jaren dat tot een gespannen arbeidsmarkt leidde, waardoor veel minderheden wel werk konden vinden – red.)

Een speciale wet, de 'Wet Samen' - stimulering arbeidsdeelname etnische minderheden - moest instellingen en bedrijven bewust maken van hun (toekomstige) rol en verantwoordelijkheid als werkgever in een nieuwe, multiculturele samenleving: ondernemers zouden actief invulling moeten gaan geven aan het toegankelijk maken van hun bedrijf of instelling voor minderheden. Evenredige deelname van minderheden zou er mee gerealiseerd moeten worden en (on)bewuste vormen van discriminatie er mee uitgebannen.

LOM-standpunten in het overleg

Ondanks de halvering van het werkloosheidsverschil zijn op dit moment leden van etnische minderheden niettemin nog drie tot vier keer vaker werkloos dan autochtonen, zo gaf het LOM aan tijdens het overleg. Voor nieuw- en oudkomers is het verschil nog veel groter. Bovendien, doorstroom naar hogere functies en behoud in het bedrijf van minderheden heeft de Wet Samen niet kunnen bewerkstelligen. De werkloosheid neemt onder minderheden meer toe vergeleken met autochtonen, volgens het CBS; een VU onderzoek wijst uit dat slechts 11,8% van de bedrijven in Nederland een minderhedenbeleid wil voeren en dat maar liefst een op de zes bedrijven überhaupt geen minderheden in dienst wil nemen. De Verenigde Naties betichtte Nederland in 2000 zelfs van te weinig bescherming voor minderheden tegen discriminatie op de arbeidsmarkt.

Met het oog op de veranderende bevolkings-samenstelling van de grote steden in de komende jaren is het volgens LOM uit zowel maatschappelijk als economisch oogpunt van belang dat er een nieuwe Wet Samen komt. Ook het negatieve maatschappelijke klimaat in Nederland ten aanzien van voornamelijk moslims en Antillianen maakt zo'n Wet noodzakelijk: vooroordelen en stigmatisering ten aanzien van minderheden hebben hun uitwerking zowel op de beeldvorming

van ondernemers als op het zelfbeeld van minderheden.

Rutte: diversiteitsmanagement

Staatssecretaris Rutte is vooralsnog een andere mening toegedaan, zo bleek uit het overleg. "Ondernemers zijn zich bewust van het belang van het voeren van een minderhedenbeleid. Verdere regelgeving kan bovendien stigmatiserend werken voor minderheden." De staatssecretaris geeft de voorkeur aan minder regels van de overheid en aan 'diversiteitsmanagement', waarbij kwetsbare groepen als vrouwen, gehandicapten, ouderen en etnische minderheden een evenwichtige benadering dienen te krijgen. Werkgevers- en werknemersorganisaties moeten gezamenlijk gaan uitmaken hoe de arbeidsmarktpositie van minderheden het beste kan worden behartigd.

Vrijblijvendheid

De voorgestelde maatregelen van staatssecretaris Rutte komen bij OCaN vrijblijvend over. Er zijn geen resultaatverplichtingen (meer) en verantwoordelijkheden voor overheid, bedrijven, het Centrum voor Werk en Inkomen en reïntegratiebedrijven ten aanzien van toeleiding naar werk voor minderheden. De verantwoordelijkheid komt in het geheel te liggen bij de werkzoekende migrant. De stimulerende en controlerende rol van maatschappelijke organisaties richting bedrijven en instellingen dreigt te verdwijnen met de beëindiging van de Wet. Het begrip evenredige deelname minderheden is ingeruild voor evenwichtige benadering kwetsbare groepen. Ten slotte rijst de vraag waarom afspraken tussen werkgevers- en werknemersorganisaties nu wel succesvol zouden zijn, terwijl volgens de Arbeidsinspectie midden jaren negentig soortgelijke akkoorden niet werkten.

Arbeidsmarktpositie van Antillianen en Arubanen

In vier van de vijf sectoren waar tot voor kort naar verhouding veel Antillianen en Arubanen werkzaam waren, nemen in de eerste helft van het jaar 2003 het aantal vacatures vergeleken met vorig jaar snel af: gezondheidszorg en welzijn, industrie, openbaar bestuur en onderwijs, handel, horeca en reparatiebedrijven. Alleen in de zakelijke en financiële dienstverlening, de op een na

belangrijkste sector waar Antillianen en Arubanen werkzaam zijn, neemt het aantal vacatures toe. De groep laagopgeleide nieuwkomers en oudkomers uit de Antillen en Aruba blijft aandacht vragen. De werkloosheid is relatief hoog. Vergeleken met andere minderheidsgroepen is er een sterke relatie tussen verblijfsduur en werkloosheidsduur. In alle Antillianensteden heeft 70% van de werkloze Antillianen en Arubanen een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Voor deze groep heeft de Rijksoverheid jarenlang geld vrijgemaakt voor experimenten en projecten die de toeleiding naar werk zouden moeten stimuleren. Deze projecten vallen uiteen in ten eerste, de specifieke projecten allochtone groepen (SPAG); ten tweede, de plannen van aanpak Antillianengemeenten; ten derde de huisvesting- en begeleidingsprojecten Antilliaanse jongeren van de Stuurgroep Experimenten Volkshuisvesting (SEV). Al deze projecten eindigen in 2004. De burgemeesters van de Antillianengemeenten willen onder meer dat de Minister van Integratie Verdonk opnieuw geld vrijmaakt vanuit rijksniveau, specifiek voor betere integratieprogramma's ten behoeve van kansarme Antilliaanse en Arubaanse nieuw- en oudkomers. De Minister stemde tijdens het overleg in met het voorstel van OCaN om apart over dit thema te overleggen met OCaN.

Nieuwe Wet Samen noodzakelijk

Voor het LOM gaat het om het bieden van perspectieven voor minderheden op de arbeidsmarkt op alle niveau's: werk is de belangrijkste voorwaarde voor een goede integratie. LOM wil werken aan het ambitieuze kabinetsvoornemen om 0,75% procent per jaar verhoging van de arbeidsmarktparticipatie van minderheden te bewerkstelligen. Eisen stellen aan integratie voor de individuele migrant betekent eveneens eisen stellen aan de overheid. Het is van groot belang dat de overheid juist nu gericht inhoud en vorm geeft aan het integratieproces. Een nieuwe Wet Samen, die het creëren van kansen op werk en een positieve visie ten aanzien van minderheden combineert met een actieve betrokkenheid en verantwoordelijkheid van minderheden(organisaties) zelf, zou hiervoor de sleutel kunnen zijn.

Marnix Arendshorst

Tijdelijk besluit tegemoetkoming verhuiskosten Antillianen en Arubanen

AANVRAGEN MOGELIJK TOT UITERLIJK

26 OKTOBER 2004

Met de bekendwording van het kabinetsbesluit om de remigratiewet per 1 september 2003 in te trekken, is verwarring ontstaan met betrekking tot het tijdelijk besluit tegemoetkoming verhuiskosten Antillianen en Arubanen. Deze tijdelijke regeling tegemoetkoming in de verhuiskosten, van kracht geworden op 27 oktober 2001 voor Antillianen en sinds 27 oktober 2002 omgezet in een tijdelijk besluit en sindsdien ook geldend voor Arubanen, loopt tot uiterlijk 26 oktober 2004. Dat wil zeggen dat aanvragen voor het verhuiskostenbesluit tot uiterlijk 26 oktober 2004 kunnen worden ingediend bij de Sociale Verzekeringsbank te Leiden.

Het besluit houdt een éénmalige tegemoetkoming in voor de reis- en verhuiskosten van personen die willen terugkeren naar de Nederlandse Antillen of Aruba en die er een baan hebben gevonden. De bijdrage voor reiskosten bedraagt € 679,- voor personen vanaf 12 jaar en € 339,- per kind van 2 tot 12 jaar en € 69,- per kind jonger dan 2 jaar. De eenmalige tegemoetkoming in de verhuiskosten bedraagt € 504,- per kubieke meter. Per volwassene wordt maximaal 3 m³ vergoed.

U moet de Nederlandse nationaliteit hebben en u of een

van uw ouders moet in de Antillen of op Aruba zijn geboren, wilt u aanspraak maken op de verhuiskostenvergoeding. Belangrijk is dat u met een schriftelijk verklaring van de werkgever kunt aantonen dat u werk heeft in de Antillen of Aruba. Op het moment van de aanvraag moet u verder al minimaal 2 jaar onafgebroken in Nederland wonen.

Volgens de SVB te Amsterdam zijn er sinds de inwerkingtreding van de regeling 348 personen naar de Antillen of Aruba vertrokken met gebruikmaking van de verhuiskostenvergoeding

en is er nog een aantal aanvragen in behandeling. U heeft nog een jaar de tijd om aanspraak te kunnen maken op de verhuiskostenvergoeding. Op 26 oktober 2004 verloopt het tijdelijk besluit tegemoetkoming verhuiskosten Antillianen en Arubanen en is het niet langer mogelijk aanvragen in te dienen bij de SVB.

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met het Nederlands Migratie Instituut (NMI), telefoon: 030 - 236 42 45 of website: www.nmigratie.nl

Irene Gumbs

HUISELIJK GEWELD

OCaN-info concludeerde reeds in eerdere edities dat, nu duidelijk is geworden dat wij met een veel groter probleem te maken hebben dan uit de gegevens van het onderzoek is gebleken (slechts 26% zou ervaring met huiselijk geweld hebben), alle inspanning er op gericht dient te zijn om slachtoffers van huiselijk geweld te bereiken. Een gerichte en vindingrijke aanpak is hierbij nodig. OCaN heeft het onderwerp van huiselijk geweld sinds 2000 op haar agenda toen, zij deelnam aan de begeleidingscommissie van het

haalbaarheidsonderzoek naar huiselijk geweld onder Turken, Marokkanen, Surinamers, Antillianen en Arubanen. Zij is deel blijven uitmaken van de begeleidingscommissie van het onderzoek dat in november 2002 is afgerond. Nu gaat OCaN een stap verder en wil het onderwerp direct bespreekbaar maken onder een bredere groep Antillianen en Arubanen. Het Ministerie van Justitie heeft naar aanleiding van de uitkomsten van het onderzoek naar huiselijk geweld vergaderd met deskundigen en

organisaties om de mogelijke achtergrond van de onderrapportage te bespreken. Conclusie is dat het onderwerp moeilijk bespreekbaar en vaak taboe is. Dit moet aangepakt worden.

Juist omdat geweld binnenshuis de meest voorkomende vorm van geweld is, waarbij meer slachtoffers vallen dan bij andere vormen van geweld en het probleem voor de autoriteiten vaak verborgen blijft, heeft het Ministerie van Justitie aan Transact en Forum gevraagd met een samenhangend plan van aanpak te komen voor het bespreekbaar maken van huiselijk geweld in allochtone kring.

Het plan dient gericht te zijn op de ontwikkeling van methoden om dit probleem bespreekbaar te maken, het ontwikkelen van specifieke methoden voor de preventie ervan, hulpverlening aan allochtone ouders/kinderen die slachtoffer of getuige zijn van genoemd geweld en deskundigheidsbevordering voor diverse beroepsgroepen zoals politie, onderwijs, gezondheidszorg etcetera. Het bespreekbaar maken en voorkomen van huiselijk geweld moet gezien worden als een eerste in een reeks van te nemen stappen rond huiselijk geweld.

OCaN doet, net als een aantal organisaties, uiteraard mee aan het plan van aanpak 'bespreekbaar maken van huiselijk geweld in allochtone kring' en heeft hiertoe een projectplan ingediend. Het projectplan van OCaN is een specifiek onderdeel van het grote geheel waar mogelijkheden voor samenwerking gecreëerd zijn. Zo kan er optimaal gebruik gemaakt worden van opgedane inzichten, netwerken, producten, intermediairs etcetera.

Het plan van OCaN richt zich, behalve op het bespreekbaar maken van het onderwerp, ook op de empowerment van Antilliaanse en Arubaanse sleutelfiguren op lokaal niveau die zich veelal vrijwillig inzetten voor de doelgroep. Niet alleen is huiselijk geweld moeilijk bespreekbaar, het is voor

velen ook moeilijk te herkennen en te erkennen en veroorzaakt loyaliteitsconflicten bij met name de slachtoffers. Het plan voorziet in het aanreiken van handvatten door middel van training aan actieve leden van onze doelgroep die zich bezig houden met dit onderwerp. Zo leert men om de signalen beter te interpreteren, beter te weten hoe het probleem aan te pakken en daardoor slachtoffers of daders beter te helpen.

OCaN wil in de eerste plaats samenwerken met de lokale Antilliaanse en Arubaanse organisaties in den lande die de lokale situatie en de benadering van de groep het beste kennen. Zij zal in 2004 in 16 verschillende steden bijeenkomsten organiseren om het onderwerp te bespreken, zicht te krijgen op hoe de doelgroep het probleem zelf beleeft en definieert en samen met hen nagaan wat we zelf kunnen doen om het probleem te helpen oplossen. Een andere benadering is via de 'home party's' volgens een concept van mevrouw Yvette Melfor. Deze aanpak wil OCaN ook in haar projectplan opnemen. Op deze home party's worden mensen in staat gesteld, om op een ongedwongen wijze dieper en persoonlijker op de problemen in te gaan. Mevr. Y Melfor is de sturende kracht hierin en heeft zich bereid verklaard het concept meer bekendheid te geven onder de Antilliaanse/Arubaanse doelgroep. Het valt OCaN op dat er een gebrek is aan een Antilliaans/Arubaanse sociale kaart. OCaN wordt zeer regelmatig gebeld door mensen die op zoek zijn naar naam of telefoonnummers van instellingen waar men kan aankloppen. Daarom zal OCaN het volgend jaar een themanummer uitbrengen waar zoveel mogelijk informatie hieromtrent verzameld zal worden, verslag uitgebracht zal worden over de bijeenkomsten in de steden en waar meer informatie komt over het onderwerp.

Jenny Pourier

**OCaN IS NU OOK ON LINE
TE BEZOEKEN!**
www.ocan.nl

Winnaars Simia Literario Literatuurprijs 2003

In een uitverkochte Cosmic Theater werd op zondag 5 oktober jl. de literatuurprijs Simia Literario aan de drie winnaars uitgereikt. De jury, bestaande uit Paulette Smit, Walter Palm en Henry Habibe, koos unaniem De droomrealiteit als het winnende gedicht. Munje Oduber- Winklaar ontving de poëzieprijs haar dynamische stijl, fantasievol metafoorgebruik, taalbeheersing en de tropische surrealistische sfeer van haar gedicht.

In de genre proza ging de prijs naar Joan Leslie met het verhaal Passport to reality. Het verhaal gaat over een Ghanese vrouw, die naar Nederland afreist voor een beter bestaan en er in de prostitutie terecht komt. Het verhaal begint in het heden, dan volgt een lange flash- back die onderbroken wordt door overpeinzingen in het heden en

Joan Leslie, winnares in de genre proza, ontvangt haar prijs uit handen van A. Tromp-Yarzagaray, Gevolmachtigde Minister van Aruba. Copyright Tico Vos, Multi Media

eindigt waar het verhaal begon: met de dood van de Ghanese vrouw.

Beide winnaars kregen een contract aangeboden van uitgeverij In de Knipscheer om volgend jaar een roman/gedichtenbundel uit te geven.

De aanmoedigingsprijs ging naar Egbert Juliana voor zijn gedicht Bo Presensia, dat zich onderscheidt door zijn prachtige melodie.

OCaN ta ekstendé un pabien sincero na e tres ganadonan.

Rashidah Simon wint Kunstbendeprijs

Rashidah Simon deed eerder dit jaar mee met De Kunstbende, een landelijke talentenjacht in kunst voor jongeren van 13 tot en met 18 jaar. De wedstrijd is verdeeld in zes categorieën, waaronder Muziek, Theater, Expo, Dans, en Computer en Film. Het thema van dit jaar was De Toekomst. Rashidah zond drie schilderijen

in en werd daarmee tweede van de regio Friesland in de categorie Expo.

“Rashida’s werken spraken ons erg aan vanwege de kracht van de eenvoud. Zij heeft al een overtuigende stijl ontwikkeld, hetgeen is te zien in het kleurgebruik en de technische uitwerking”, aldus de jury. Met haar prijs komt Rashidah in

aanmerking om een 1-jarige opleiding te gaan volgen aan de Gerrit Rietveld Academie te Amsterdam.

Rashidah, van harte proficiat. We jopen nog veel van je te horen en te zien in de toekomst. Rashidah’s schilderijen zijn tot 19 oktober a.s. te bewonderen in het Coopmanshûs te Franeker.

Opname Aangifte

Kort na de scheiding werd ik als allochtone vrouw door mijn autochtone ex-man op straat hinderlijk achtervolgd, lastig gevallen aan de telefoon, zat hij in de auto bij het huis te posten en bestookte mij met dreigementen. Op een bepaald moment was bij mij de maat vol en besloot ik aangifte te doen bij de plaatselijke politie. Nadat ik vrij lang heb moeten wachten om aangifte te doen, werd mij ontraden de dader van dit strafbaar feit aan te geven wegens gevaar voor de eigen veiligheid. Mag de politie dit zomaar doen? Zo neen, wat kan ik hiertegen doen?

Kort gezegd is er hier sprake van belaging, ook wel 'stalking' genoemd, door uw ex-man. Blijkbaar weet uw ex niet hoe hij de beëindiging van de relatie moet verwerken en richt al zijn aandacht en energie op u en het structureel verzieken van uw leven. Meestal blijkt er in de relatie al sprake te zijn geweest van opvallende jaloezie of bezitterigheid. Stalkers kunnen zowel vrouwen als mannen zijn. In de meeste gevallen blijkt de belager man te zijn en het slachtoffer vrouw. Sedert juli 2000 is deze gedraging strafbaar gesteld en kunnen slachtoffers van stalking door ex-partners bij de politie terecht.

Uit een recente inventarisatie door een plaatselijke politieke partij van klachten rondom aangiftes is gebleken, dat de plaatselijke politie de burgers die aangifte willen doen van een strafbaar feit, regelmatig het advies geeft om hiervan af te zien. Welnu, ieder (vaak het slachtoffer) die kennis draagt van een strafbaar feit heeft de bevoegdheid om daarvan aangifte te doen. Alhoewel politieambtenaren wettelijk verplicht zijn een aangifte op te nemen, blijkt dit in de praktijk niet altijd te gebeuren. Uitgangspunt is dat een aangifte in beginsel moet worden opgenomen. Dit is alleen anders indien al op voorhand, zonder nader onderzoek, kan worden vastgesteld dat de desbetreffende gedraging of gebeurtenis niet valt te kwalificeren als een strafbaar feit. Zo kan bijvoorbeeld een aangifte van diefstal van goederen uit de gemeenschappelijke woning door de ene echtgenoot tegen de andere echtgenoot worden geweigerd, omdat deze gedraging volgens de wet nu eenmaal geen strafbaar feit oplevert.

De betrokken politieagent kan twijfelen over de vraag of er al dan niet sprake is van een strafbaar feit of

over de bewijsbaarheid ervan. Dit betekent echter niet dat hij geen gevolg hoeft te geven aan zijn wettelijke plicht tot het opnemen van een aangifte. Bij dergelijke twijfels is het immers aan de officier van justitie om ter zake een standpunt te bepalen en dit kenbaar te maken aan de persoon die aangifte heeft gedaan. De wettelijke plicht van de politieambtenaar tot het opnemen van aangifte staat nu eenmaal los van de vraag of aan de aangifte verder vervolg zal worden gegeven. Indien uiteindelijk door de officier van justitie wordt besloten om de dader(s) niet te vervolgen, kan de betrokkene zich daarover beklagen bij het gerechtshof.

U kunt alsnog naar het plaatselijk politiebureau stappen en volharden in uw wens om aangifte te doen. Het komt ook voor dat u aangifte komt doen op het bureau en dat de politieambtenaar van hetgeen u vertelt een melding maakt in de computer. Een melding is geen aangifte en er wordt ook geen proces-verbaal gemaakt. En van die melding krijgt u ook geen afschrift. Alleen van een aangifte wordt er een proces-verbaal gemaakt en krijgt u daarvan een afschrift. Dus let op, geen melding, maar aangifte doen van een strafbaar feit. Het opnemen van een aangifte dient geen onderwerp van discussie te worden. Behalve langs strafrechtelijke weg, zoals een straatverbod, kan ook op andere wijzen tegen belagingen worden opgetreden. Bijvoorbeeld door middel van mediation tussen verdachte en slachtoffer.

Robert van der Hansz

Kon mester hasi un denuncia

Djis despues di divorsio, siendo un muhé alokton mi èks-kasá outokton tabata persiguimi di un forma iritante, molostiami na telefòn, stashoná den outo serka di mi kas i tabata bombardiami ku menasa. Na un dado momentu mi kana a yena i mi a disidí di hasi denuncia na polis lokal.

Despues ku mi mester a warda basta largu pa hasi e denuncia, nan a deskonsehami di denuncia e outor di e hecho kastigabel aki, pa motibu di mi mes seguridat. Polis tin mag di hasi esei sin mas? Si no ta asina, kiko mi por hasi den un kaso asina kontra esaki?

Den e kaso aki nos por papia di un forma di persekushon òf menasa, konosí tambe komo “stalking”, dor di bo èks-esposo. Evidentemente bo èks no sa kon e mester aseptá i digerí fin di e relashon i ta dirihí tur su atenshon i energia n’abo i alabes dañá bo bida di un forma struktural. T’asina ku den e relashon kasi semper ya tabatín kasonan di yalursheit òf di un aktitut posesivo. Tantu hende muhé komo hende hòmber por ta stalker. Den mayoría di kaso ta resultá ku e stalker ta hende hòmber i e viktima un hende muhé. Desde yüli 2000 e komportamentu aki a keda kastigabel i viktimanan di stalking dor di nan èks-partner por akudí na polis.

For di un inventarisashon resientemente hasí pa un partido polítiko lokal tokante kehonan en kuantu denuncia, a bini na kla ku polisnan lokal frekuentemente ta rekomendá e siudananonan ku ke hasi denuncia di un hecho kastigabel, di lebumai esei. Es desir, kada ken (hopi biaha e viktima) ku ta konsiente di un hecho kastigabel, tin e outorisashon i kompetensha di hasi denuncia di esei. Ounke funshonarianan di polis pa ley ta obligá di risibí un denuncia, ta resultá ku den praktike esei no ta semper ta tuma lugá. Punto di salida ta ku en prinsipio un denuncia mester keda aseptá. Esaki ta diferente solamente en kaso ku di antemano, sin investigashon adishonal, por keda komprobá ku e komportashon òf hecho en kestion no por keda kalifiká komo un hecho kastigabel. Asina ta ku por rechasá un denuncia di ladronisia di propiedat for di e kas kaminda e pareha tabatá biba, hasí pa un di e esposonan, ya ku segun ley e komportashon aki riba su mes no ta produ sí un hecho kastigabel..

E funshonario di polis konserní por duda riba e punto di ku si òf nò por papia di un hecho kastigabel òf ku por komprobá esei. Esaki sinembargo no ke men ku e funshonario no mester sigui su deber legal di atendé un denuncia. Den kaso di e klase di dudanan aki, al fin ta e fiskal di hustisia pa fiha un punto di bista i di komuniká esei n’e persona ku a hasi e denuncia. E deber, stipulá pa ley, di e funshonario di polis pa risibí e denuncia riba su mes no ta mará na e asuntu ku lo kontinuá ku e denuncia.

Si finalmente e fiskal disidí di no persiguí e outor(nan), esun konserní por entregá su keho na korte di hustisia. Tambe sa sosodé ku bo por akudí na warda di polis i persistí den bo deseo di hasi denuncia i pa e funshonario di polis hasi un anotashon di loke bo ta trese dilanti den su kòmputer. Un aviso (“melding”) no ta un denuncia i por lo tanto nan no ta traha un prosès verbal. Di e “melding” ei por lo tanto bo no ta haña un kopia.

Ke men, paga tinu no hasi “melding” sino entregá un denuncia di un hecho kastigabel.

Aseptashon òf risibí un denuncia no mester bira un tópiko di diskushon. Aparte di e kaminda di hustisia penal, por ehempel un prohibishon di topa (“straatverbod”), por kana otro kaminda pa aktua kontra di persekushon (stalking). Por ehempel pa medio di mediashon entre e sospechoso i viktima.

Robert van der Hansz

30 november: Start Teleac-serie "Met vlag en rimpel"

Vanaf zondag 30 november kunt u zes weken lang om 17.25 uur op Nederland 1 de Teleac-serie Met vlag en rimpel bekijken. De programma's gaan over de niet altijd zo geslaagde verhouding tussen het Europese en het Caribische deel van het Koninkrijk. Presentator Raymi Sambo (bekend van All Stars) praat onder meer met Frank Martinus Arion, de diplomaat Arthur Kibbelaar en de dichter Walter Palm over hoe zij de huidige relatie ervaren tussen Europese en Caribische Nederlanders, over de erfenis van het gedeelde verleden in de harten en zielen van Antillianen en Arubanen en over de vraag of Europese Nederlanders hun Caribische landgenoten eigenlijk wel kennen.

Bij de programma's verschijnt het gelijknamige boek dat door de Arubaanse publiciste Alice van Romondt is samengesteld op basis van de interviews die voor de televisieprogramma's werden gemaakt. Het boek is verkrijgbaar bij Teleac/NOT en de boekhandel. Prijs EUR 15,99.

Tenslotte stelt het Teleac-radiomagazine Talen en Culturen, te beluisteren van 16.02-17.00 uur op 747 AM en via de korte golf op 5955 kHz of 9895 kHz, vanaf zaterdag 22 november de Nederlandse Antillen en Aruba eveneens zes weken centraal. Hier ligt de focus op de Antillen en Aruba, met reportages vanaf zowel de Benedenwindse als de Bovenwindse eilanden. De serie is een coproductie van Teleac en Radio Nederland Wereldomroep.

Eerste Antilliaanse kinderfilm op 23 oktober in première

"Zulaika - kobra ta dura", de eerste Antilliaanse jeugdfilm die volledig in het Papiaments gesproken is, gaat op 23 oktober in Nederland in première in Rialto (Amsterdam); Lux (Nijmegen); Utopolis (Den Helder); Fidel et Arti (Oudenbosch). Daarna is Zulaika te zien in de rest van het land.

De film gaat over de 10-jarige Zulaika (Shurmaily Martina) die sinds haar zesde bij opa (Ephraïm Borgschot) en oma (Mila Palm) woont in de wijk Weto. Haar moeder woont met haar twee oudere broers

in Nederland. Zulaika helpt oma in haar winkeltje elke dag na school, maar oma geeft de boodschappen op de pof. Zonder inkomsten van de winkel kan er geen nieuwe voorraad worden gekocht en is er geen schoolgeld. Als Zulaika daardoor haar schooljaar niet zou kunnen afmaken, besluit ze het heft in eigen hand te nemen. Met fantasie, humor en doorzettingsvermogen weet ze het winkeltje van haar oma uiteindelijk van de ondergang te redden.

In memoriam Joe Simmons

(19 augustus 1951 - 22 augustus 2003)

Vandaag

*Anders dan anders,
heb je dag gezegd.*

*Heb je afscheid genomen;
ditmaal voor altijd.*

*Je woorden & compassie,
eenvoudig en broederlijk.*

*Je lichaam, straks onder deze bodem,
je idealen, dwarrelend... boven aarde.*

Als

*Een archipel van,
visie, moraal en ethiek.*

*Een monument in leven.
In leven een monument.*

© Quito Nicolaas

*Uit: Destino, Uitgeverij Excalibur, 2000, ISBN 90-805979-1-0
Dit gedicht werd bij de teraardebestelling door Olga Orman voorgedragen.*

Redactie-adres:

OCaN
Laan van Meedervoort 145A
2517 AX Den Haag
E-mail: ocan.antillianen-arubanen@wxs.nl

Redactie:

Artwell Cain
Irene Gumbs
Robert van der Hansz
Jenny Pourier.

Abonnementen (gratis):

Tel. 070-380 33 01

Productie:

Bemaco BV, Den Haag

Eindredactie: Jacques Hermelijn

ISSN 1567-9179